

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: **Ing. T. K.**, *zastúpeného advokátom JUDr. M. V.*, proti žalovanému: **ŠEI**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vedúceho služobného úradu Štátnej energetickej inšpekcie Trenčín zo dňa 9. decembra 2005, číslo 3204/1000/2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2007, č. k. 1 S 9/2006-37, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2007, č. k. 1 S 9/2006-37 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 9. decembra 2005, číslo 3204/1000/2005 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi trovy konania do rúk právneho zástupcu JUDr. M. V. v sume 29 256 Sk, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. decembra 2005, č. j. 3204/1000/2005, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie osobného úradu Štátnej energetickej inšpekcie zo dňa 1. augusta 2004 o výške a zložení funkčného platu. Krajský súd po preskúmaní

rozhodnutia a postupu v správnom konaní v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom a preto žalobu zamietol.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal zmeny napadnutého rozsudku, vyhovenia žalobe (zrušenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov) ako aj priznania trov súdneho preskúmovacieho konania. Zotrval na dôvodoch žaloby. Ďalej namietal, že fakultatívne príplatky, ktoré mu boli napadnutými rozhodnutiami znížené, resp. odňaté, boli žalobcovi (a ďalším riaditeľom KI) vyplácané, takže žalovaný tieto finančné prostriedky mal. Tiež namietal, že krajský súd prevzal nepravdivú argumentáciu žalovaného, ktorý „mal nedostatok“ finančných prostriedkov, lebo namiesto 42 ľudí zamestnával a platil viacerých. Poukázal tiež na to, že v decembri 2006 ukončil štátnozamestnanecký pomer so žalovaným, pričom jeho funkčný plat pri skončení bol 25 100 Sk.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval, že náprava bola vykonaná v prospech žalobcu, nakoľko funkčný plat, určený zo dňa 1.8.2004 s účinnosťou od 1.8.2004, bol 29 610 Sk a po napravení nedostatku, zisteného kontrolou bol funkčný plat určený vo výške 33 375 Sk, čo znamená nárast o 3765 Sk, teda v žiadnom prípade nebol žalobca poškodený a nové určenie funkčného platu bolo v prospech žalobcu.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že podanému odvolaniu je potrebné vyhovieť. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 26. marca 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmovacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného zo dňa 9. decembra 2005 číslo 3204/1000/2005, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Osobného úradu Štátnej energetickej inšpekcie zo dňa 1. augusta 2004 o výške a zložení funkčného platu žalobcu. Podľa tohto rozhodnutia pozostával funkčný plat žalobcu s účinnosťou od 1. augusta 2004 (33 375 Sk) zo 17 610 Sk tarifného platu podľa § 82 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o štátnej službe), 5 990 Sk zvýšenia platovej tarify podľa § 159b ods. 2 zákona o štátnej službe o 34%, 970 Sk príplatku za riadenie podľa § 83 zákona o štátnej službe a 8805 Sk osobitného príplatku podľa § 85a

zákona o štátnej službe. Z obsahu žaloby vyplýva, že k vydaniu rozhodnutia došlo po vykonaní kontroly Ministerstvom hospodárstva SR u žalovaného v letných mesiacoch 2005, ktorou bolo zistené, že riaditeľom Krajských inšpektorátov ŠEI nebol vyplácaný funkčný plat v súlade so zákonom o štátnej službe. V porovnaní s určením funkčného platu (tiež z 1.8.2004) došlo rozhodnutím k zvýšeniu funkčného platu z 29 610 Sk na 33 375 Sk. Tarifný plat bol určený rovnakou sumou 17 610 Sk. Osobitný príplatok (podľa § 85a zákona o štátnej službe) bol zvýšený z 2000 Sk na 8805 Sk (50% z platovej tarify 17 610 Sk), príplatok za riadenie bol znížený z 2 000 Sk na 970 Sk, osobný príplatok, pôvodne určený sumou 1830 Sk nebol v rozhodnutí určený a príplatok k tarifnému platu za odpracované roky bol znížený zo 6170 Sk na 5 990 Sk. K podanej žalobe boli pripojené aj ďalšie rozhodnutia – z 5.12.2005, ktorým bolo rozhodnutie o výške a zložení funkčného platu z 1.8.2004 opravené na rozhodnutie o výške a zložení funkčného platu z 26.9.2005, rozhodnutie Ministerstva hospodárstva SR z 5.12.2005, č. 2611/2005-04, ktorým bolo odvolanie Ing. T. K. proti rozhodnutiu osobného úradu č. 3265/2005-040 zo dňa 24.8.2005 zamietnuté a potvrdené rozhodnutie osobného úradu a rozhodnutie Ministerstva hospodárstva SR z 24.8.2005, č. 3265/2005-040, ktorým sa podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) dňom 24.8.2005 zrušilo rozhodnutie o určení funkčného platu zo dňa 1.8.2004 z dôvodu, že určený osobitný príplatok v sume 2000 Sk je menej ako 50% z platovej tarify 17 610 Sk. Uvedené ďalšie rozhodnutia neboli predmetom tohto súdneho preskúmvacieho konania, preto sa odvolací súd nimi podrobnejšie nezaoberal.

Námietky žalobcu, obsiahnuté jednak v podanej žalobe a tiež v odvolaní smerovali k nesúhlasu s tým, že mu boli spätne znížené, resp. odňaté časti – zložky platu štátneho zamestnanca po tom, čo mu plat (za uplynulé mesiace, ktorých sa týkala úprava platu) bol vyplatený, teda že úprava jeho platu smerovala do minulosti nielen v časti, v ktorej mu mal byť doplatený osobitný príplatok podľa § 85a zákona o štátnej službe, ale aj v časti, resp. v častiach, v ktorých mu boli zložky platu znížené resp. odňaté.

Zákon o štátnej službe v spoločných, prechodných a záverečných ustanoveniach okrem iného tiež upravuje, že na štátnozamestnanecký pomer štátnych zamestnancov sa použijú primerane ustanovenia § 13, § 35, § 39 ods. 1, § 41, § 64, § 75, § 85 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 97 až 117, § 129 až 132, § 136 až 141, § 142 až 150, § 160 až 170, § 230, § 232 ods. 1, 3 a 4, § 233 až 236 a § 240 ods. 1 až 7 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a že na štátnozamestnanecký pomer štátnych

zamestnancov sa použijú rovnako ustanovenia § 177 až 185, § 187 až 198, § 217 až 222 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (§ 149 ods. 1 a 2 zákona o štátnej službe).

V § 222 ods. 6 Zákonníka práce je ustanovené, že vrátenie neprávom vyplatených súm môže zamestnávateľ od zamestnanca požadovať, ak zamestnanec vedel alebo musel z okolností predpokladať, že ide o sumy nesprávne určené alebo omylom vyplatené, a to v lehote do troch rokov od ich výplaty.

Z citovanej zákonnej úpravy vyplýva, že od štátneho zamestnanca nemožno požadovať vrátenie už vyplatených fakultatívnych zložiek platu, a to ani vo forme započítania. Bolo by to možné len v tom prípade, ak by štátny zamestnanec vedel alebo musel z okolností predpokladať, že ide o sumy nesprávne určené alebo omylom vyplatené.

Záver krajského súdu, že postup žalovaného správneho orgánu v danej veci bol zákonný a napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom preto odvolací súd považuje za predčasný.

Po zistených nedostatkoch Ministerstvom hospodárstva SR bol osobný úrad povinný odstrániť zistené nedostatky a dať osobitný príplatok podľa § 85a zákona o štátnej službe do súladu so zákonom. Iba za splnenia podmienok § 222 ods. 6 Zákonníka práce bol oprávnený znížiť resp. odňať zložky, časti platu, a to aj fakultatívne (a prípadne aj nesprávne určené) za obdobie, za ktoré už žalobcovi bol plat štátneho zamestnanca vyplatený – teda smerom do minulosti; takáto úprava (zníženie resp. odňatie fakultatívnych zložiek platu) by inak bola možná len do budúcnosti.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zo dňa zo dňa 9. decembra 2005 číslo 3204/1000/2005 v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a preto podľa § 250ja ods. 4 prvá veta OSP rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá, zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zistenia a závery odvolacieho súdu zakladajú zrušenie preskúmaného rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP. Právnym názorom odvolacieho súdu je správny orgán viazaný (§ 250ja ods. 5 OSP).

V ďalšom konaní žalovaný správny orgán zväži, či sám v priebehu odvolacieho konania pristúpi k odstráneniu nedostatkov v právnom posúdení veci, zistených v súdnom preskúmvacom konaní odvolacím súdom, alebo zruší prvostupňové rozhodnutie a vráti vec na nové konanie a rozhodnutie príslušnému orgánu.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1, 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Priznaná suma 29 256 Sk pozostáva z odmeny za 6 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia - § 14 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 11 ods. 1 vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov – 1 260 Sk, žaloba - § 14 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 11 ods. 1 – 1 260 Sk, účasť na pojednávaní dňa 31.5.2007 - § 14 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 11 ods. 1 – 1 371 Sk, odvolanie proti prvostupňovému rozsudku - § 14 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 11 ods. 1 – 1 371 Sk, písomné podanie na súd – stanovisko zo 17.3.2008 - § 14 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 11 ods. 1 – 1465 Sk, odvolacie pojednávanie na Najvyššom súde SR dňa 26.3.2008 - § 14 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 11 ods. 1 – 1465 Sk), 6x paušál (2x 164 Sk, 2x 178 Sk, 2x 190 Sk) a 2x 10 000 Sk súdneho poplatku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 26. marca 2008

JUDr. Elena K o v á č o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová